

LXXXVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Afløsning af Arvefæsteafgifter.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 9. Maj 1916).

Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem (Wenzel Neergaard) er ganske enig i Lovforslagets Principper og stiller kun nedenstaaende 2 Ændringsforslag.

Ved Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 ønsker Udvalgets store Flertal udtrykkelig at fastslaa, at samtidig med Afløsningen af de omhandlede Afgifter bortfalder enhver Indskrænkning i Dispositionsretten, der ikke har nogen anden fornuftig Hensigt end at sikre Nyderne de dem tilkommende Afgifter uden forøget Vanskelighed, og dette gælder i særlig Grad Bestemmelser om, at Ejendomme med saadanne Afgifter ikke maa udstykkes.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 3 er redaktionelt.

Et Flertal indenfor Udvalget har næret et stærkt Ønske om at udvide Lovforslaget til at omfatte adskillige andre Afgifter af samme Karakter, som de i nærværende Forslag omhandlede Arvefæsteafgifter, og da navnlig paa al Jord, der tidligere har hørt under Præstegaarde, Lærerembeder, Hospitaler og lignende, naar der paa disse Jorder ved Salget er blevet paalagt en Kornafgift, at erlægge enten in natura eller i Penge efter Kapitelstakst. Flertallet har imidlertid undladt at stille Ændringsforslag i denne Henseende for ikke at vanskeliggøre Forslagets Gennemførelse, men opfordrer Landbrugsministeren til at forberede Afløsningen af alle saadanne Afgifter.

Et *Mindretal* (Wenzel Neergaard) bemærker følgende:

De i Lovforslaget omhandlede Afgifter er af ren privatretlig Karakter. Herved adskiller disse Afgifter sig væsentlig fra f. Eks. Tiendeafgiften, der er af offentligretlig Art og Oprindelse.

Lige saa naturligt det kan være, at Staten afløser de af den sely indstiftede Afgifter, naar disse ikke længere findes formaalstjenlige, lige saa uheldigt forekommer det Mindretallet at være at gøre Indgreb i rent privatretlige Kontraktforhold.

Vil man anerkende Statens Beføjelse til at gøre Ændringer i eller fremtvinge en Afløsning af en Arvefæsteafgift, der i Virkeligheden er en fast 1ste Prioritet for den Del af Købesummen, der ikke ved første Salg er udbetalt — ja, da maa man formentlig ogsaa anerkende Statens Ret til at gøre Ændringer i eller fremtvinge Afløsning af andre private Prioriteter og Grundbyrder. Der ligger heri en Undergravning af den private Ejendomsret, som Mindretallet finder uheldig.

Det Formaal, der ligger til Grund for de her omhandlede Kornafgifter, nemlig at gøre en Ejendomssælger delvis interesseret i stigende eller faldende Udbytte af den solgte Ejendom, er i og for sig ikke forkasteligt, og Bortsalg af en Ejendom paa en saadan Betingelse er uomtvistelig fuldt ud lovlig.

Under alle Omstændigheder maa mu-